olle sa mitte hea, ja nemmad ei ussu sind mitte; Sepärrast pora taggasi ja minne rahhoga koio; sest kui sa weel mo jure kippud jäma, siis wihhastad sa neid, ja teed kurja Wilisti-würstide meleſt.

Tawet ei tahtnud kül essiti sedda häbbi ennese peäle wötta et tedda pettiseks piddi arwatama, ja hakkas sepärrast sedda süüd Akiſi käest takka aiama, miks-pärrast tedda ärraeti. Agga kui Akis weel ennam temmale kinnitas, et ta wägga hea ta meleſt piddi ollema ja et ei muud ühtegi kui agga Wilisti-würstide tahtminne ta ärramiñemisse süüks woiks panna; siis hakkas ta moistma, et Jummala targa nou läbbi tedda keeldi, omma rahwa wasto sõtta minnemast; sepärrast kulis ta Akisi saña, tousis warra ülles, ja läks omma meestega taggasi. Agga Wilistid läksid omma wäega eddasi Jsreeli pole. Sai

Sai Tawet omma meestega kolmandamal päwal Siklagi tulnud, siis leidis ta et Amaleki rahwas, kes risumisse peäle ollid wäljaläinud, se linna, senni kui ta koddunt ärra olli, mahhalõnud ja tulega ollid ärrapõletand. Se hädda oli kül Jummala käest kawalstamisseks ta peäle tulnud, sepärrast et ta uskmatummast meleſt olli Wilistide jure põgenend ja Akisiga wäljaläinud Jsraeli-rahwa wasto sõdima. Agga et ta ommas ekſimisses Jummalat ommeti südames mahha ei jätnud; siis olli ka Jummala murre ja hoidminne se willetusse sees sest selgeste tunda, et Amalekid keik innimessed, mis nemmad linnas leidsid, sured ja pissikessed ollid wangi winud, ja keddaki ei tapnud. Essiti sai Tawetile ja ta meestele se äppardusse pärrast nisuggune halle meel et nemmad heäle tõsisid ja wägga nutsid. Wa-

Eesti-ke Rahwa Kalender 1749, lk. 20